

ОПЛАЧКО

Володимир Миколайович

*Випускник
автомобільного факультету
(1972)*

Український політик.
Народний депутат України III–V скликань

Народився 21 жовтня 1947 р. на станції Кавуни Арбузинського району Миколаївської області. З юних років захоплювався автомобілями, за кермом із 16 років. Це, власне, й зумовило його професійний вибір. Трудову діяльність В. М. Оплачко розпочав у 1965 р. диспетчером автоколони 128/83, а з 1966 до 1967 р. працював електромонтером Костянтинівського району електричних мереж.

У 1967 р. Володимир Миколайович вступив на автомобільний факультет Харківського автомобільно-дорожнього інституту, який закінчив у 1972 р. за спеціальністю «Автомобільний транспорт». А в 1980–1982 рр. здобув фах політолога у Вищій партійній школі при ЦК Компартії України (м. Київ).

Після закінчення ХАДІ упродовж 1972–1973 рр. В. М. Оплачко працював механіком автоколони в м. Снігурівка Миколаївської області. З 1973 до 1979 р. — на комсомольській роботі, обіймав посади другого, а згодом — першого секретаря Снігурівського райкому комсомолу України. Після закінчення Вищої партійної школи з 1982 до 1988 р. був секретарем, другим секретарем Снігурівського райкому Компартії України, а в 1988–1990 рр. очолював Снігурівський райвиконком. У 1989–1991 рр. В. М. Оплачко працював першим секретарем Снігурівського райкому партії, впродовж 1991–1994 рр. — головою райвиконкому та Снігурівської районної ради. З 1994 до 1998 р. обіймав посаду директора Снігурівської філії ЗАТ «Агросервіс».

У 1998 р. Володимир Миколайович Оплачко обраний народним депутатом України за виборчими списками Комуністичної партії України. Був членом Комітету з питань будівництва,

транспорту і зв'язку. З 2002 до 2005 р. — інспектор, завідувач відділу організаційно-партійної роботи ЦК КПУ. В 2005–2006 рр. — депутат IV, а у 2006–2007 рр. — V скликання Верховної Ради України. Упродовж 2005–2006 рр. — член комітету з питань промислової політики, з липня 2006 р. — секретар Комітету з питань Регламенту депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України.

В. М. Оплачко — людина діяльна й ініціативна, його життєве кредо: «Не боятися брати на себе відповідальність, а кожну справу, за яку взявся, доводити до кінця». Цей принцип він плекає ще зі студентських часів і надзвичайно вдячний педагогам ХАДІ за те, що навчали наполегливості та сміливості в учинках і судженнях. З особливою теплотою Володимир Миколайович згадує викладача теоретичної механіки Олександра Олександровича Александрова — інтелігента в широкому розумінні цього слова та неперевершеного педагога, який

умів знайти підхід до кожного студента, ставився до своїх вихованців як до сформованих особистостей, цінуючи та поважаючи думку кожного. Володимир Оплачко й сьогодні намагається підтримувати зв'язок із рідним навчальним закладом, відвідує зустрічі випускників.

Маючи за плечима неабиякий життєвий досвід, зокрема й роботи у вищих владних ешелонах, він ніколи не втомлюється розширювати свій світогляд, самовдосконалюватися, пізнавати нове. Навіть вийшовши на пенсію, продовжує працювати секретарем Центрального комітету КПУ. А найкращий відпочинок для Володимира Миколайовича — за кермом.

Одружений, виховав двох доньок, Наталію та Ольгу, має двох онуків, Андрія й Володимира, та правнука Кирила.

Виступ на сесії Верховної Ради

Зустріч випускників, 1992 р.